

а отже, в практику митної служби України також необхідно ввести правоохоронні елементи.

В американській митній службі, і це корисно буде запровадити в Україні, є митні аташе, тобто співробітники дипломатичних представництв – спеціалісти-консультанти в галузі митної справи. Причому в організаційній структурі митної служби США передбачено як митні аташе зарубіжних країн, так і американські митні аташе у представництвах за кордоном. У нашій країні запровадження таких аташе сприятиме уникненню непорозумінь з питань митної справи з представниками країн-партнерів, що значно полегшить роботу митної служби.

Таким чином, порівняльний аналіз адміністративно-правового регулювання фінансового контролю в зарубіжних державах показав, що у ряді країн ведеться взаємний контроль не лише за контрольованим суб'єктом, але і за контролюючим органом. Це дозволяє найефективніше управляти не лише фінансовими коштами, але і фінансовими контролюючими органами. Крім того, ефективність безпосередньо підвищується залежно від підвищення кваліфікації працівників контролюючих органів. Постійний контроль здійснюється за якісними показниками працівників, що здійснюють фінансовий контроль. У зв'язку з вищевикладеним варто імплементувати досвід адміністративно-правового забезпечення зарубіжних країн в нашу країну.

Список використаних джерел:

1. Лимская декларация руководящих принципов контроля (1977 г.). Принята IX Конгрессом Международной организации высших органов финансового контроля (INTOSAI) в 1977 г. Публикуется в соответствии с текстом, размещенным на официальном сайте счетной палаты Российской Федерации // http://www.ach.gov.ru/agencies/prilozh/010704_1.php.

2. Соменков А.Д. Бюджетный контроль в бюджетной сфере России и зарубежных странах. – М., 2004. С. 256.

Leskiv S.R.

*Postgraduate Student of Department of Judiciary, Prosecution and Advocacy,
Lviv University of Business and Law*

THE ESSENCE OF JUDICIAL SELF-GOVERNMENT IN UKRAINE AS A GUARANTOR OF PROFESSIONAL RIGHTS OF JUDGES

Current status of court, ensuring professional rights judges to preserve their independence, the need to restore public confidence in the court, no comprehensive study of self-government in the context of protecting the rights of professional judges makes it necessary to study institute of judicial self-government.

The issue of judicial self-government has not been investigated in the Soviet period. In independent Ukraine following scholars have studied the topic: O. Belova, M. Vilhushynskyy, I. Koliushko, V. Nor, I. Nazarov and others.

However, despite the significant results in this area, there is a number of discussion points for the legal status and organization of judicial self-government.

The purpose of our research is the study of actual issues on area of organization and functioning of judicial self-government in Ukraine.

Achieving this goal necessitated the following *tasks*:

- a) to analyze the current legislation, which regulate judicial self-government;
- b) to reveal the position of domestic and foreign scholars concerning the organization and functioning of judicial self-government;
- c) to make recommendations in order to improve the legal status of judicial self-government.

Judicial self-government is a new Law Institute for Ukraine, which was enshrined in 1991. Implementation of this institution is associated to the democratization of Ukrainian society and reforming of judiciary, also it is connected to approbation of the positive experience of European countries into national legislation.

Activity of self-government is regulated by the Constitution of Ukraine [1], the Law of Ukraine «On the Judicial System and Status of Judges» [2] and the regulations and provisions adopted by judicial authorities.

Judicial self-government is one of the manifestations the right of judges to association, which are enshrined by legislator.

Judicial self-government is a form of life judiciary, which demonstrates the possibility of the existence of an independent judiciary at the level of the other branches of government through various means, by law, as well as the mechanisms provided by the judicial self-government.

Carriers of judicial self-government are the judges, who are incorporated into the appropriate collective formation to address issues of internal activity of the court, to express and protect their professional interests.

Professional judges of Ukraine enjoy all rights and fundamental freedoms of man and citizen, except restrictions caused by the characteristics of their legal status, according to national law.

Professional rights of judges - a set of rights vested in judges, caused by their specific status and activity within the limits defined by the current legislation of Ukraine.

The rights of judge can be divided into those that are directly related to the status of a judge and procedural rights of judges.

Judicial self-government in the context of protecting the rights of professional judges primarily serves guarantees the rights to independence of the judiciary, judges, social security, benefits and other rights arising from professional activities judge. Based on the above, we can conclude that the judicial self-government acts as a guarantor of the first type of the rights, which are associated with the status of a judge. This judicial self-government has no right to interfere in the judicial process of a judge.

The Universal Charter of the Judge of 17.11.1999 provides, that judicial independence is guaranteed by law, through the creation and subsequent protection of such judicial power, which would be really independent of the other branches of government [3].

Judicial authorities, primarily acts a guarantee realization of the rights to independence of the judiciary, judges, social security, benefits and other rights arising from professional activities of judge.

The legislator defines judicial self-government as a collective resolving of issues of internal activity of the court. Issues of internal courts include: issues of organizational support of courts and judges, social protection of judges and their families, as well as other issues not directly related to the administration of justice [1; 2].

This legal definition, according to position of some researchers, limits the independence of the judiciary in Ukraine only to the internal activities of the courts [4, c. 83–86]. Agree with the above position, as for example the authority to interact with other governments, which can hardly be attributed to the internal activities of the courts.

Scientists consider judicial government as a type of social control [5, c. 142], the shape of the judiciary and the status of judges [6, c. 887].

European doctrine of judicial self-government interprets as an autonomous collective body.

We believe that the judicial government should be considered as:

- 1) a form of social control;
- 2) autonomous collective body.

Based on the above, we propose to present part 1 Art. 113 Law «On the Judicial System and Status of Judges» as follows: «To address issues of court in Ukraine acts judicial self-government – autonomous collective judicial body empowered to resolve issues of the court».

Thus, we can draw the following conclusions: norms regulating judicial self-government in Ukraine should be improved in order to increase the efficiency of the judicial system and provide professional rights of judges.

Challenges in this research area are as follows, namely:

- A careful study of the theoretical foundations of the legal status of certain judicial self-government of Ukraine;
- Revealing problems of legal regulation of judicial self-government Ukraine on the experience of the European Union;
- Improving the formation and operation of judicial self-government of Ukraine on the experience of the European Union.

References:

1. Konstitucija Ukrajini № 254k / 96-VR of 1996 / 06 / 28 [The Constitution of Ukraine № 254k / 96-VR of 28.06.1996]. [Electron resource] – Access mode : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр>.
2. Zakon Ukrajini «Pro sudoustriy i status suddiv» № 2453-VI vid 07.07.2010 r. [The Law of Ukraine «On the Judicial System and Status of Judges»]. [Electron resource] – Access mode : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2453-17>.
3. Zagaljna (Universaljna) Hartiya Suddi, uhvalena 17 Listopada 1999 rocky centraljnoy Radoyu Mizhnarodnoï asotsiatsiji suddiv in Taypeji (Taiwan) [Total (Universal) Charter of the Judge, adopted on November 17th 1999 by the Central Council of the International Association of Judges in Taipei (Taiwan)]. [Electron resource] – Access mode : www.asu.od.ua/publications/.../document1/.

4. Nazarov, I.V. (2006), *Novij etap na shlyahu rozvitku suddivskogo samovryaduvannya in Ukraїni* [A new stage in the development of judicial self-government in Ukraine], *Yurydychna Ukraїna : schomisyachny pravovij chasopis. Ukraine*.

5. Yaremenko, V. and Slipushko, O. (1998), *Novij tlumachniy slovník ukrajinskoji movi. 42000 sliv : v 4 tomah* [New Dictionary of Ukrainian language. 42,000 words in 4 volumes], AKONIT, Kiev, Ukraine.

6. Shemshuchenko, U.S. (2012), *Velikiy entsiklopedichny yuridichny slovník* [Great Encyclopedic Dictionary of Law], Yurydychna Dumka, Kiev, Ukraine.

Луцик О.В.

студент;

Ліпинський В.В.

доцент кафедри адміністративного та митного права,

Університет митної справи та фінансів

ОСОБЛИВОСТІ ТИМЧАСОВОГО ВИЛУЧЕННЯ ТОВАРІВ, ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ І ДОКУМЕНТІВ ПІД ЧАС ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ

Тимчасове вилучення товарів, транспортних засобів і документів як захід адміністративного припинення здійснюється відповідно до ст. 511 Митного кодексу України (далі – МК України). Частиною 1 ст. 511 МК України визначено, що товари – безпосередні предмети порушення митних правил та відповідні документи, необхідні як докази у справі про порушення митних правил, можуть тимчасово вилучатися. А документи, які перебувають в електронному вигляді, вилучаються також разом з відповідними носіями [1].

В адміністративно-правовій науці до проблем застосування даної процесуальної дії, зокрема, звертались Д. В. Приймаченко, А. В. Матіос, М. М. Тищенко, А. Т. Комзюк, Е. М. Ренов та ряд інших авторів.

Згідно ч. 2 ст. 511 МК України у разі виявлення порушень митних правил, передбачених ст.ст. 471–473, 476, 482–484 МК України, вилучення товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які підлягають конфіскації, а також відповідних документів є обов'язковим. Таке вилучення зокрема здійснюється при порушенні порядку проходження митного контролю в зонах (коридорах) спрощеного митного контролю (ст. 471 МК України); недекларуванні товарів, транспортних засобів комерційного призначення (ст. 472 МК України); пересиланні через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, заборонених до такого пересилання (ст. 473 МК України); переміщенні товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності (ст. 476 МК України); переміщенні або діях, спрямованих на переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України поза митним контролем (ст. 482 МК України); переміщенні або діях, спрямованих на переміщення товарів через митний кордон України з приховуванням від митного контролю (ст. 483 МК України); зберіганні,